

РЕШЕНИЕ

№ 258

гр. ЛЕВСКИ, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛЕВСКИ в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Палмира Д. Атанасова

при участието на секретаря Янка Д. Иванова
като разгледа докладваното от Палмира Д. Атанасова Гражданско дело № 20224410100607 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 344 ал.1 т.1 и т.2 от КТ.

В районен съд Русе е постъпила искова молба от В. К. Т. срещу Русенски университет „Ангел Кънчев“ с посоченото по-горе правно основание.

След отвод на всички съдии от РС Русе и РС Бяла и констатиране, че в съдебния район на ОС Русе няма друг районен съд, който да разгледа делото, същото е изпратено на Апелативен съд Велико Търново за определяне на друг равен по степен съд от съдебния район на Апелативен съд В. Търново.

С определение № 145/01.04.2022 г. Апелативен съд Велико Търново е изпратил за разглеждане подадената от В. К. Т. искова молба против Русенски университет „Ангел Кънчев“ по иск с правно основание чл. 344 ал.1 от КТ на Районен съд гр. Левски.

След получаване на делото в Районен съд гр. Левски, същото е било образувано под № 210/2022 г., по което дело определеният съдия докладчик се е произнесъл с решение, имащо характера на определение, с което е оставил без разглеждане исковата претенция като недопустима.

Срещу постановения съдебен акт е постъпила жалба от В. К. Т..

Делото е изпратено в ОС Плевен по постъпилата жалба и с определение № 1342/23.09.2022 г. по в.гр.д. 669/2022 г. Плевенски окръжен е обезсилил като недопустимо решение № 174/12.08.2022 г. /с правен характер на определение/, постановено по гр.д. 210/2022 г. по описа на РС Левски и е върнал делото на Районен съд Левски за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

След връщане на делото в Районен съд Левски делото е образувано по

№ 607/2022 г.

Видно от подадената искова молба /л.2-4 от гр.д. 5420/2021 г. на РС Русе/ е, че в същата се твърди, че на 29.09.2015 г. и на основание чл. 107 във връзка с чл. 83 от КТ между В. Т. и Русенски университет „Ангел Кънчев“ е сключен трудов договор № 0062 /споразумение/, с който са уредени условията на трудовото правоотношение, което е възникнало от конкурс за заемане на академична длъжност „професор“.

Твърди се, че след направена справка в електронната система на НАП за актуално състояние на сключените трудови договори, на 31.08.2021 г. ищецът установил, че трудовият му договор, сключен с РУ „Ангел Кънчев“ е бил прекратен на 15.07.2021 г., без да е бил уведомен за това. Твърди се, че същия поискал да му бъде връчен акта, с който едностранно е било прекратено трудовото му правоотношение, след което на 21.09.2021 г. му била връчена заповед № 789/23.06.2021 г., с която на основание чл. 188 т.3 от КТ му е било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Твърди се, че заповедта, с която му е наложено дисциплинарното наказание „уволнение“ е неправилна и незаконосъобразна, че е издадена при допуснати съществени процесуални нарушения и при неправилно приложение на материалния закон.

Моли се съда да постанови решение, с което на основание чл. 344 ал.1 т.1 от КТ да признае уволнението му със заповед № 789/23.06.2021 г. за незаконно и да го отмени и на основание чл. 344 ал.1 т.2 от КТ да бъде възстановен на заеманата преди уволнението длъжност при ответника. Претендират се направените деловодни разnosки.

В едномесечния срок по чл. 131 от ГПК, представител на ответника е представил отговор на исковата молба /приложен на л. 30-37 от гр.д. 5420/2021 г. на РС Русе/ и е заявено, че искът е предявен след изтичане на определение в чл. 358 ал.1 т.2 от КТ давностен срок – два месеца, считано от деня, в който на работника или служителя е била връчена съответната заповед, както и становище, че предявените искове са неоснователни и недоказани. Изложени са подробни съображения по наведените доводи в исковата молба. Направено е искане да бъдат отхвърлени предявените против РУ „Ангел Кънчев“ искове като неоснователни. Претендират се направените деловодни разnosки.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Видно от представеното по делото споразумение № 0062/29.09.2015 г. /приложено на л. 7 от гр.д. 5420/2021 г. на РС Русе/ е, че същото е сключено между Русенски университет „Ангел Кънчев“ и проф.дн В. К. Т. за условията на трудово правоотношение, възникнало от конкурс, считано от 01.10.2015 г. и със същото са уговорени условията за заемане от проф.дн В. К. Т. на академичната длъжност „професор, висше училище на ¼ щ.бр. в катедра „Техническа механика“ към факултет „Машинно-технологичен“ по научна специалност „Организация и управление извън сферата на материалното производство“.

От представеното споразумение се установява, че страните са били в трудово правоотношение, което е възникнало след проведен конкурс, считано от 01.10.2015 г.

По делото е представена и оспорваната заповед № 789/23.06.2021 г. /приложена на л. 5-6 от гр.д. 5420/2021 г. на РС Русе/. От същата заповед се установява, че на основание чл. 195 от КТ е наказан В. К. Т. с дисциплинарното наказание по чл. 188 т.3 от КТ „уволнение“.

Във връзка с възражението си за погасяване по давност на предявените иски, ответната страна е представила копия от пощенски плик, от известие за доставяне и удостоверение от Български пощи.

Видно от приложените на л. 44 и 45 от гр.д. 5420/2021 г. на РС Русе заверени копия от пощенски плик /л. 44/ и известие за доставяне /л. 45/ е, че РУ „Ангел Кънчев“ – човешки ресурси е изпратил пощенска пратка с получател проф. В. К. Т. с посочен адрес: *****. Върху пощенския плик е поставен бар код R PS 7004 002ILN K. От представеното копие от известие за доставяне се установява, че върху същото е посочен като подател РУ „Ангел Кънчев“ – човешки ресурси, като получател е посочен В. К. Т., изписан е адреса посочен върху пощенския плик, под адреса е изписан текст: „Заповед № 789/23.06.2021 г.“, и е поставен бар код на известието за доставяне идентичен с този, който е поставен и върху писмото ИД PS 7004 002ILN K. Видно от писмото е, че същото е върнато обратно с дата на връщане 15.07.2021 г. с отбелязване, че пратката е „непотърсена“.

На л. 46 от гр.д. 5420/2021 г. на РС Русе е представено заверено копие от декларация, подписана от В. К. Т. на 29.09.2015 г., от която се установява, че в същата В. К. Т. е посочил адрес: ***** , който адрес е идентичен с адреса на който е направен опит да му бъде връчена оспорваната заповед, а именно заповед № 789/23.06.2021 г. изрично посочена в известието за доставяне.

Съгласно разпоредбата на чл. 358 ал.1 т.2 от КТ срока предявяване на иск относно прекратяване на трудовото правоотношение е 2 месеца, който срок съгласно разпоредбата на чл. 358 ал.2 т.1 от КТ започва да тече от деня на прекратяване на трудовото правоотношение.

Съгласно разпоредбата на чл. 195 ал. 3 от КТ дисциплинарното наказание се смята за наложено от деня на връчване на заповедта на работника или служителя, или от деня на нейното получаване, когато е изпратена с препоръчано писмо с обратна разписка.

В настоящия случай, видно от изложеното по-горе е, че заповедта за уволнение на ищеца с № 789/23.06.2021 г. е връчена по пощата на 15.07.2021 г., на която дата е върната пощенската пратка, като непотърсена от получателя. В закона изрично е посочено, че при невъзможност заповедта да бъде връчена на работника или служителя, работодателят му я изпраща с препоръчано писмо с обратна разписка и в този случай наказанието се смята за наложено от деня на нейното получаване. Следователно законодателят е предвидил като допустим способ за връчването на заповедта изпращането ѝ по пощата, а трайната съдебна практика приема, че редовно е и всяко друго

връчване, което е допустимо съобразно специалния закон – чл. 36 от Закона за пощенските услуги.

Видно от приложеното на л. 36 от гр.д. 210/2022 г. на РС Левски удостоверение, издадено от Български пощи, е че със същото е удостоверено, че кореспондентска пратка № PS 7004002ILN K с „известие за доставяне“ с подател Русенски университет „Ангел Кънчев“ ***** и получател професор В. К. Т. гр. Русе ***** е приета в пощенска станция ***** на 24.06.2021 г., че на 25.06.2021 г. посочената пратка е постъпила за доставка пощенска станция *****, че на същата дата, поради отсъствие на получателя, на адреса е оставено първо известие и пратката е предадена за получаване на гише в пощенската станция. Посочено е, че на 05.07.2021 г. на адреса на получателя е оставено второ известие и на 15.07.2021 г., след изтичане на регламентирания двайсетдневен срок пратка № PS 7004002ILN K е върната към подателя, като непотърсена от получателя, след което на 16.07.2021 г. кореспондентска пратка № PS 7004002ILN K е доставена на подателя, като върната пратка.

От посоченото по-горе, съдът приема, че по делото по един категоричен и безспорен начин се установява, че оспорваната заповед е връчена на ищеца по предвидения в чл. 195 ал.3 от КТ ред, тъй като е изпратена с препоръчано писмо с обратна разписка, и същата като не потърсена е върната на подателя на 15.07.2021 г. от която дата тече 2 месечния срок за предявяване на настоящия иск. Ищецът не е посочил каквато и да било причина, поради което не се е явил, за да получи пратката. Пратката е изпратена на декларирания от ищеца адрес при сключване на споразумението между страните. Ето защо, съдът приема, че възражението на ищеца, че не е получил заповедта, преди 21.09.2021 г. се явява неоснователно.

Видно от исковата молба /л. 2 от гр.д. 5420/2021 г. на РС Русе/ е, че същата е подадена в РС Русе на 04.10.2021 г., за което ѝ е поставен вх. № 18929/04.10.2021 г.

От 15.07.2021 г. /датата на връчване на заповедта за уволнение/ до 04.10.2021 г. /датата на предявяване на иска/ е изтекъл срок по-дълъг от предвидения в чл. 358 ал.1 т.2 от КТ двумесечен срок. Видно е, че ищецът не е упражнил правото си на иск в предвидения в чл. 358 ал.1 т.2 от КТ двумесечен срок, който е започнал да тече от датата на която е връчена заповедта /в случая датата на която пратката е върната като непотърсена/ - считано от 15.07.2021 г. до 15.09.2021 г. Ето защо, съдът приема, че направеното възражение от ответника за погасяването на правото на иск по давност е основателно. Същото важи и за свързания с него иск по чл. 344 ал.1 т.2 от КТ. С изтичане на давностния срок по чл. 358 ал.1 т.2 от КТ ищецът е изгубил правото да претендира съдебна защита срещу незаконно уволнение.

Предвид изложеното, съдът приема, че предявените от В. К. Т. против РУ „Ангел Кънчев“ иски с правно основание чл. 344 ал.1 т.1 и 2 от КТ са неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени.

При този изход на делото, следва да бъде осъден ищеца да заплати на ответника направените деловодни разноски, които съгласно представения

списък на разноските /приложен по гр. д. 210/2022 г. на РС Левски/ са общо в размер на 975 лв.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените от В. К. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес: ***** против РУСЕНСКИ УНИВЕРСИТЕТ „АНГЕЛ КЪНЧЕВ“ с адрес: *****, представляван от Х.И.Б. – ректор, иск с правно основание чл. 344 ал.1 т.1 от КТ - за признаване за незаконно уволнението му със заповед № 789/23.06.2021 г. и неговата отмяна и иск с правно основание чл. 344 ал.1 т.2 от КТ – за възстановяването му на заеманата преди уволнението длъжност.

ОСЪЖДА В. К. Т. със сочени по-горе данни да заплати на РУСЕНСКИ УНИВЕРСИТЕТ „АНГЕЛ КЪНЧЕВ“ със сочени по-горе данни направените деловодни разноски в размер на 975 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Плевенски окръжен съд в двуседмичен срок, който срок, съгласно разпоредбата на чл. 315 ал.2 от ГПК започва да тече от 28.11.2022 г.

Съдия при Районен съд – Левски: _____